

Nejstarší dějiny lidstva (pravěké dějiny)

Nejstaršímu období v dějinách říkáme **pravěk**.

Je zároveň nejdelším obdobím v lidských dějinách – zahrnuje objevení se člověka na Zemi a jeho vývoj, končí vznikem vyspělých kultur (prvních států) a vznikem písma.

Dělí se na tři období – tato období jsou pojmenována podle materiálu, který člověk používal k výrobě svých nástrojů:

1. doba kamenná
2. doba bronzová
3. doba železná

Nejstarší lidé dnešního typu se na světě objevili před asi 200 000 lety.

Doba kamenná

Doba kamenná je velice dlouhé období, a proto ji ještě rozdělujeme do dvou částí:

1. starší doba kamenná
2. mladší doba kamenná

Tyto dvě části se liší hlavně tím, jak lidé žili, jak se živili a co uměli.

Starší doba kamenná

V Evropě bylo velmi chladné podnebí.

Na Zemi se objevili první lidé, kteří zpočátku žili v menších tlupách.

Jejich příbytky byly jeskyně nebo skalní převisy – tedy přírodní útvary, které se nacházely v blízkosti vodních zdrojů (řek).

Živili se lovem zvířat a sběrem plodin – žili tam, kde byli schopni získat dostatek potravy, a když bylo potřeba, přemístili se.

Vyráběli si jednoduché nástroje hlavně z kamene, ale i z kostí a ze dřeva.

Oblékali se do jednoduchých oděvů z kůží a kožešin.

V tomto období se vyvinula i lidská řeč.

Postupně se lidé naučili používat oheň; nejprve ho zřejmě dokázali jen udržovat, později se ho naučili také rozdělat (oheň byl pro člověka velice důležitý – poskytoval mu nejen ochranu před zimou i před divokými zvířaty, ale také světlo a možnost upravovat pokrmy).

Z této doby pocházejí i první umělecké výtvořy – hliněné sošky, rytiny do kostí i do kamene, malby na stěnách jeskyní, šperky z kostí a zvířecích zubů.